

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FAKULTY OF FINE ARTS

VÝTVARNÁ TVORBA

FINE ART PRACTISE

ATELIÉR MALÍŘSTVÍ 3

STUDIO PAINTING 3

Struktury

The Texture

DOKUMENTACE DIPLOMOVÉ PRÁCE

DIPLOMA THESIS DOCUMENTATION

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

BcA. Agáta Rabochová

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

prof. MgA. Petr Kvíčala

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

Jiří Ptáček

BRNO 2017

DOKUMENTACE VŠKP

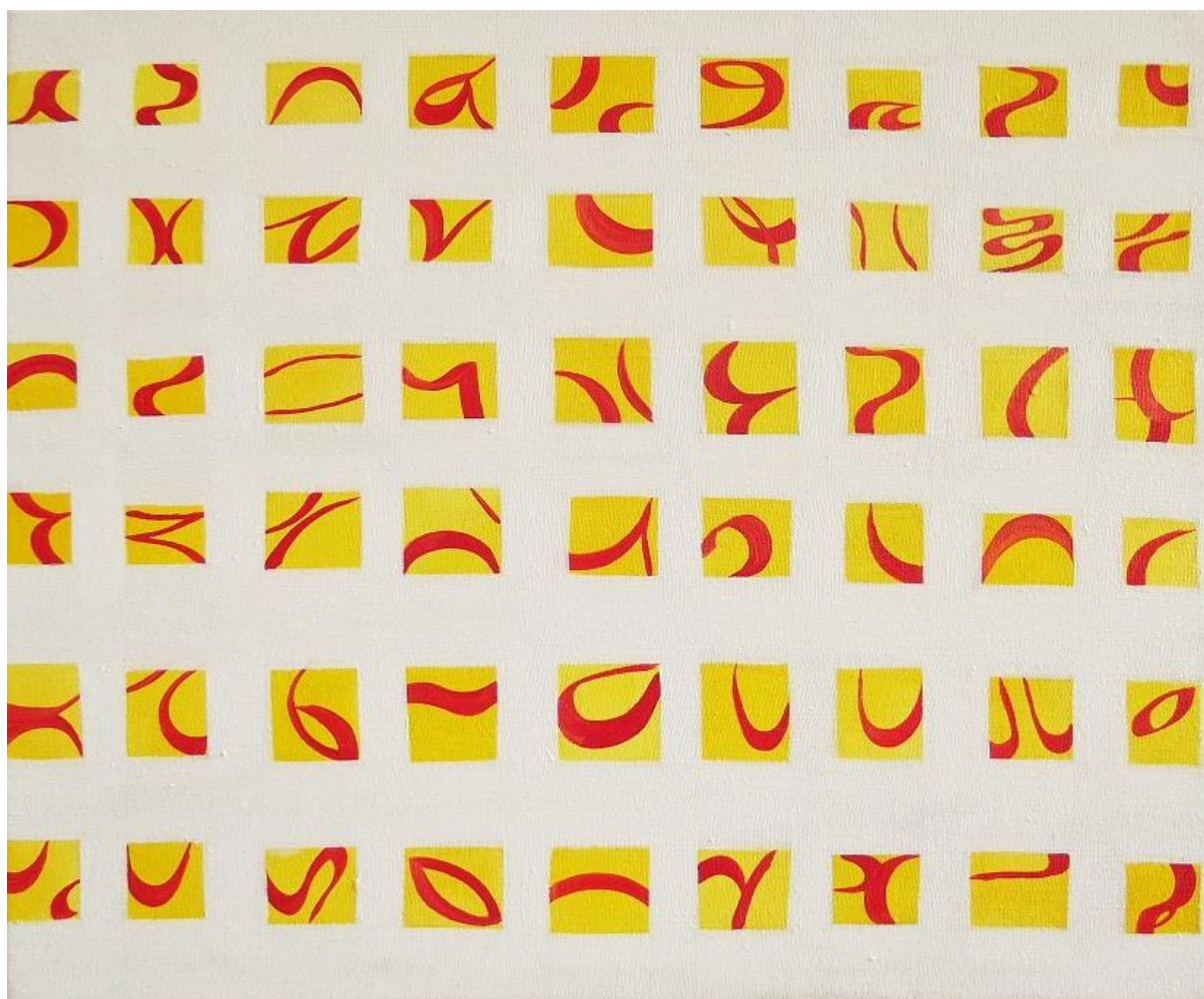
OBSAH:

OBRAZOVÁ ČÁST
TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)

s. 3 – 6
s. 7 – 20

OBRAZOVÁ ČÁST

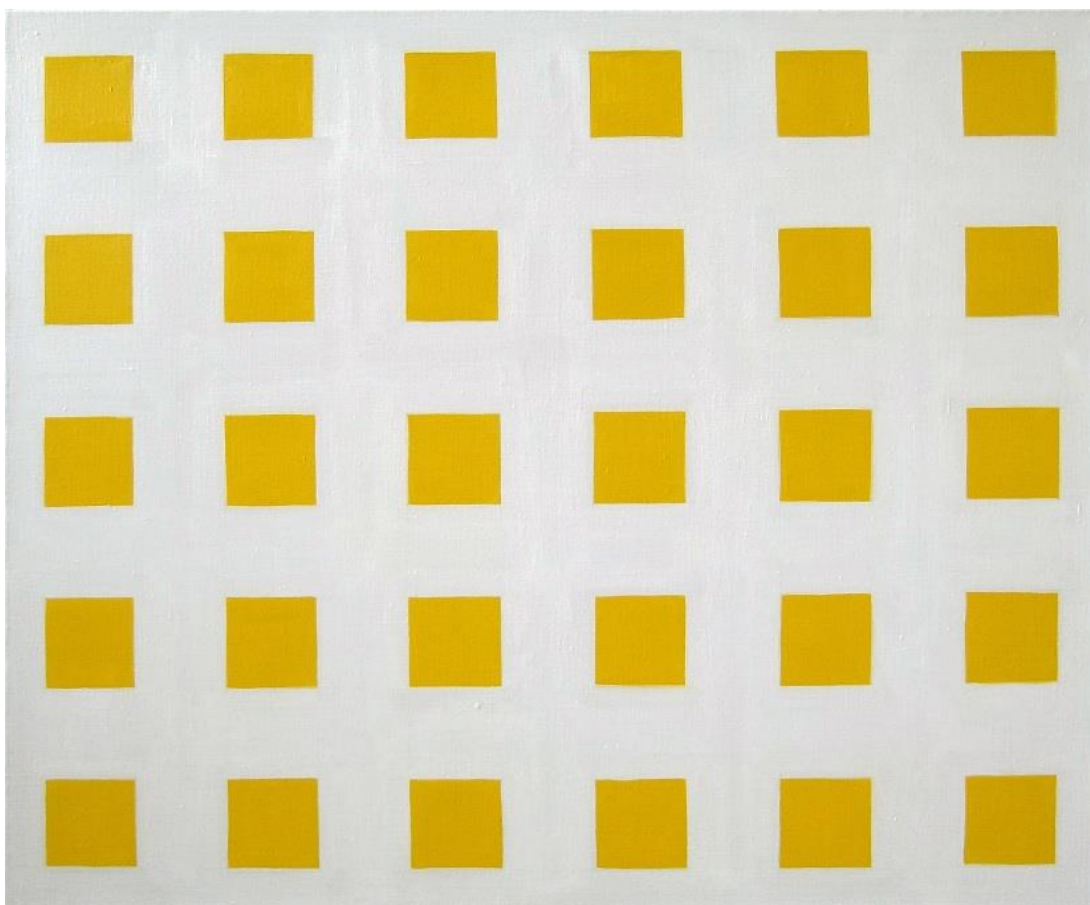
K obhajobě bylo předloženo 6 obrazů.

Bez názvu, 2017, olej na plátně, 50 x 60 cm

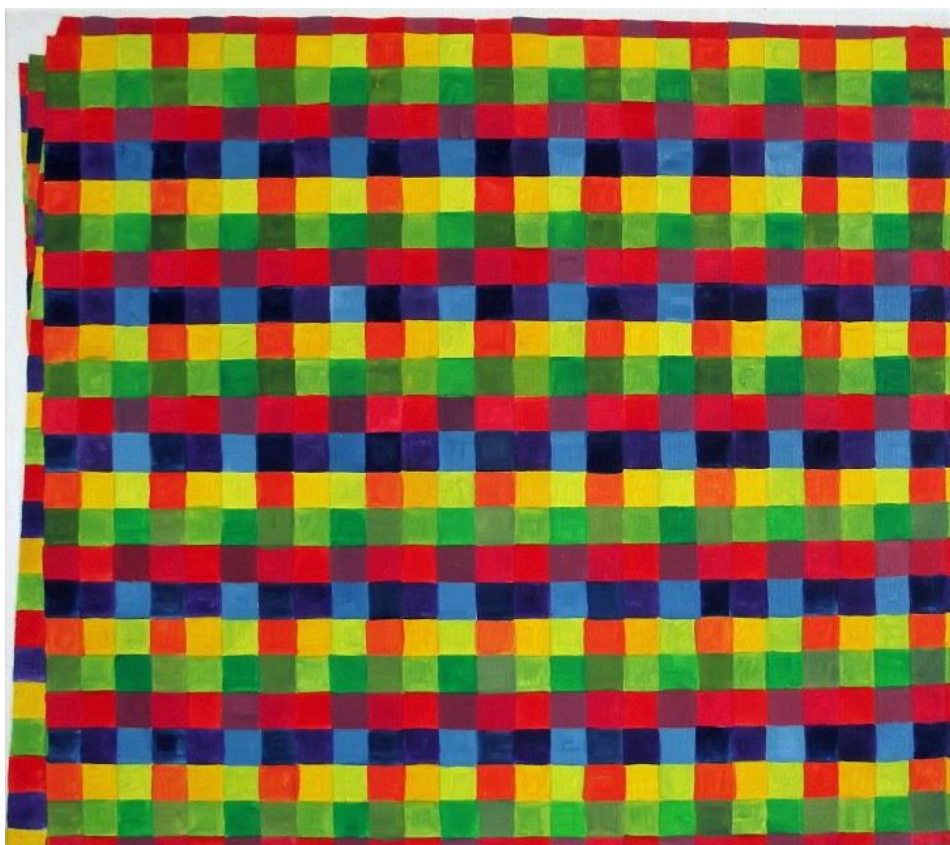

Bez názvu, 2017, olej na plátně, 50 x 60 cm

Bez názvu, 2017, olej na plátně, 100 x 120 cm

Bez názvu, 2017, olej na plátně, 70 x 80 cm

Bez názvu, 2017, olej na plátně, 70 x 80 cm

Bez názvu, 2017, olej na plátně, 50 x 60 cm

Úvod

Předmětem diplomové práce je cyklus obrazů. Vycházím ze studia malířského pojetí drapérie v malbě. Drapérie doprovází historii výtvarného umění téměř od samého počátku. Zajímám se o různé přístupy, ať už drapérie podporuje malbu v její narativnosti či heroičnosti, nebo se stává hlavním námětem obrazu. Mým záměrem je namalovat sérii obrazů, která bude na historické pojetí navazovat a zároveň je doplňovat.

Zajímají mne především elementární aspekty malby, barevné pigmenty, budování kompozice či proměňující se malířský rukopis. Rozhodla jsem se vytvořit si jasný řád, který jsem pod vlivem studia začala stále více systematicky narušovat. Začala vznikat série obrazů, která se odlišovala svou dynamikou a přístupem.

Postupné narušování řádu

V roce 2010 jsem měla možnost navštívit výstavu Zdeňka Sýkory v Městské knihovně v Praze. Zde bylo představeno umělcovo celoživotní dílo. Jednalo se o abstraktní díla z konce padesátých let, struktury z let šedesátých a na principu náhodnosti založené liniové obrazy z období posledních třiceti let.¹ Fascinoval mě matematický systém, kterým Sýkora řídil kompozice i barevnost svých obrazů. Na základě vzpomínky na tento silný zážitek jsem se rozhodla využít princip řádu i ve svých obrazech.

Onen řád spočíval v přesném vymezení barevných pigmentů. Rozhodnutí pracovat pouze se čtyřmi barvami žlutou, červenou, modrou a zelenou se ukázalo jako přijatelná cesta pro vznik asi třiceti obrazů. V průběhu procesu umělecké činnosti jsem však stále více cítila, že už mi toto vymezení nestačí. Systematicky tedy začal být tento princip stále více narušován. Inspirovala jsem se barevnými kombinacemi, které ve svých obrazech využívali Paul Klee, Henri Matisse, ze současných umělců například Antonín Střížek.

Další prvek řádu se vymezoval pouze na linii. V počátcích tohoto projektu jsem dbala na to, aby všechny kompozice byly pouze lineárního charakteru. Postupem času jsem nabývala stále většího pocitu, že jsou mé malby příliš tvrdé a chybí v nich cokoliv z pocitu poddajné látky. Svě obrazy jsem se tedy rozhodla změkčit tím, že jsem si kompozice navrhovala zcela volně, bez využití pomocných nástrojů. Skici v této fázi tvorby začaly mít nepřesný charakter. Tento nový prvek se mi zdál přínosný,

---

¹ Pavel Kappel, „Zdeněk Sýkora 90“, [zdeneksykora.cz, http://www.zdeneksykora.cz/?s=vystavy&id_vystava=8](http://www.zdeneksykora.cz/?s=vystavy&id_vystava=8), cit. 9.4.2017

ovšem pod vlivem studia drapérií v malbě stále nedostačující. Nakonec jsem na přesné lineární kompozici přestala lpět úplně a poskytla svým malbám větší prostor a volnost.

Každodennost

Pro motivaci věnovat se právě tématu drapérie a jeho historickému pojetí byla důležitá i osobní fascinace každodenností. Již dlouho mě doprovází zájem o všednost. Zájem o předměty, které denně používáme a přestáváme jim věnovat pozornost. Pro mne se tímto předmětem stal ubrus, který si pamatuji z dětství a jež se dodnes nachází v domě mých rodičů. Postupnou tematizací dekoru ubrusu jsem se dostala až k obecnému pojetí drapérie a tedy i k mému současnému cyklu obrazů. V tomto bodě také shledávám jeden ze zásadních rozdílů mezi mou tvorbou a cyklem obrazů Petra Kvíčaly *Sváteční ubrusy pro všední den (1992-1994)*. Na rozdíl od tohoto malíře jsem se nezaobírala fenoménem oslav a slavností. Zajímá mě především prvek všednosti, jenž je zcela oproštěn od výjimečných událostí.

Cíle práce

Cílem diplomové práce je cyklus obrazů, realizovaný olejovými barvami na plátně. Práce s olejem mi vyhovuje, protože na rozdíl od temperových či akrylových barev se prodlužuje doba schnutí, což mi umožňuje déle s barvou pracovat. Malbu jako médium pro svou tvorbu využívám z několika důvodů. Jednak je mi jako prostředek vyjádření mého způsobu myšlení nejbližší. Další z důvodů je, že malba přesně odpovídá tomu, čím se dlouhodobě zabývám. Zajímají mě barevné pigmenty, malířský rukopis, kompozice obrazu.

Využívám formáty, které svými rozměry mají blízko ke čtverci. Jedná se například o velikosti 50 x 60 cm, 70 x 80 cm, 100 x 120 cm, 140 x 150 cm. Se čtvercem samotným záměrně nepracuji. Pravidelný čtverec je pro mne silný sám o sobě. Dokážu si ho představit jako objekt, ovšem pro použití čtverce v malbě bych musela mít nějaký skutečně významný důvod. Přiblížení se k obdélníku deseti či dvaceti centimetrů má pro mě zvláštní význam i v tom, že takovéto narušení souměrnosti je bližší lidskému vnímání. Tyto formáty také více komunikují s malbou, pro niž se stále silnějším prvkem začala stávat nepřesnost.

Nepřesnost a malířský rukopis jsou prostředkem, skrze něž se do malby promítá můj prožitek, způsobený samotným procesem. Můžeme také na nich sledovat to, jak přemýšlím. Nepřesnost a malířský rukopis se stávají dokladem pro autenticitu mé malby. Jedná se o proces, který se neustále vyvíjí a proměňuje.

Cílem projektu je vznik malířské série, jež je demonstrací současného pojetí drapérie v malbě. Tento cyklus, který zároveň doplňuje i rozvíjí již použité malířské postupy, se opírá o mnoho inspiračních zdrojů, díky kterým má možnost dalšího rozvinutí.

Popis díla

Ve svých skicách nejčastěji využívám kresbu pastelkami. Papír mi vyhovuje klasický kancelářský, u pastelek jsem již náročnější. Nejraději mám německou značku Faber Castell. Pastelky mi umožňují volně přemýšlet nad kompozicí i barvou. Při tvorbě skic mě velmi ovlivnil způsob uvažování v knize od Malcolma Gladwella *Mžik. Jak myslet bez přemýšlení*.² Tento slavný kanadský spisovatel se zde zaobírá podle něj mylnou představou, že pokud nad něčím dlouze přemýšlíme, naše myšlenky vykristalizují a nabývají na síle. Myslí si, že představa vytvořená během jediného okamžiku se svou silou a přesností může směle rovnat dlouhodobému procesu uvažování a shromažďování informací. K demonstraci svých přesvědčení využívá příklady z oblasti lékařství, vojenství, ale i umění. Pod vlivem tohoto textu nepodceňuji okamžité nápady, jež si zaznamenávám a přikládám jim hodnotu, která u mě doposud nebývala zvykem. Po nějaké době tyto kresby nechávám svázat do tvrdých desek, čímž vznikne jakási „kniha“, dokumentující mé neustále přemýšlení nad daným tématem.

K napnutí plátna využívám klasických dřevěných blind rámců. Preferuji lněné plátno, protože na rozdíl od bavlněného má větší elastickou schopnost. Jako podklad si míchám klasický emulzní šeps. Štětce využívám štětínové i vlasové, kulaté i ploché. Barvy volím olejové, značky Umton. Jde o českou značku, jejíž kvalita je léty prověřená. Původně se jednalo o barvy Štolo, které vymyslel malíř Josef Štolovský.

Kontext tvorby

Drapérie je námět, který nás doprovází historií umění od starověkých civilizací. V rámci kontextualizace tvorby se budu zabývat umělci, kteří mě inspirovali. Seznam je řazen chronologicky. U každého jména se pokusím vysvětlit, z jakého důvodu jsem ho uvedla a proč mě právě tato práce zajímá.

Prvním umělcem, který mě použitím drapérie ve svém díle oslovil, je Vermeer van Delf (1632-1675). Z jeho tvorby se dochovalo pouhých 37 obrazů. Pro Vermeerovu malbu je významná zejména jeho práce se světlem a s prostředím, do kterých své modely zasazoval. Z Vermeerových děl mě

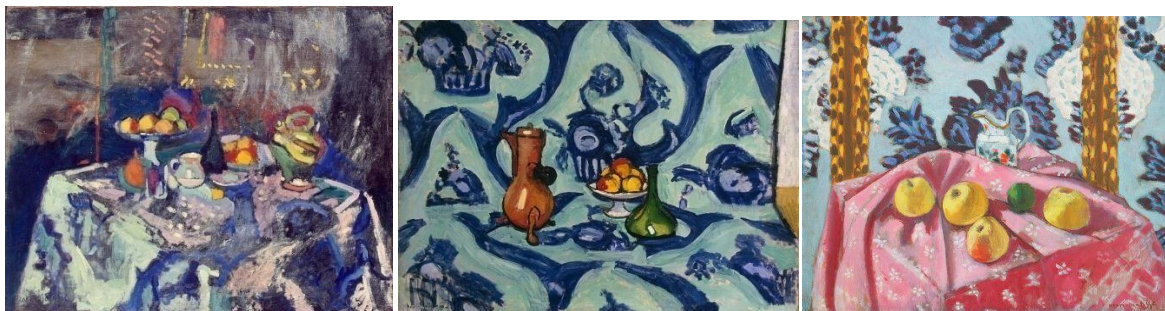
² GLADWEL, Malcolm. *Mžik: Jak myslet bez přemýšlení*. Praha: Dokořán, 2007. ISBN 9788073630973.

nejvíce oslovuje obraz *Alegorie malířství* (1666-1673), jež jsem měla možnost vidět v Kunsthistorisches Museu ve Vídni. Toto dílo je velkolepé nejen svým námětem a provedením, ale také úchvatnou drapérií, která dominuje prvnímu plánu obrazu. Tento impozantní závěs probouzí pocit, že nám právě někdo dovolil do místnosti nahlédnout. Funkce drapérie je tedy v tomto obraze dle mého názoru narativní. Vermeerovy klidné, precizně provedené obrazy zobrazují drapérii často. Jedná se obvykle o látku těžkou, splývavou, jež pomáhá navodit celkový pocit, jaký ve výsledku z obrazu máme. Malíř tematizuje také dekor, který aplikuje na závěsy, přehozy i honosné ubrusy. Myslím si, že současná malířka Lisa Young (1974) z amerického státu Rhode Island se mohla inspirovat Vermeerovými obrazy či malbami dalších holandských mistrů z období baroka.

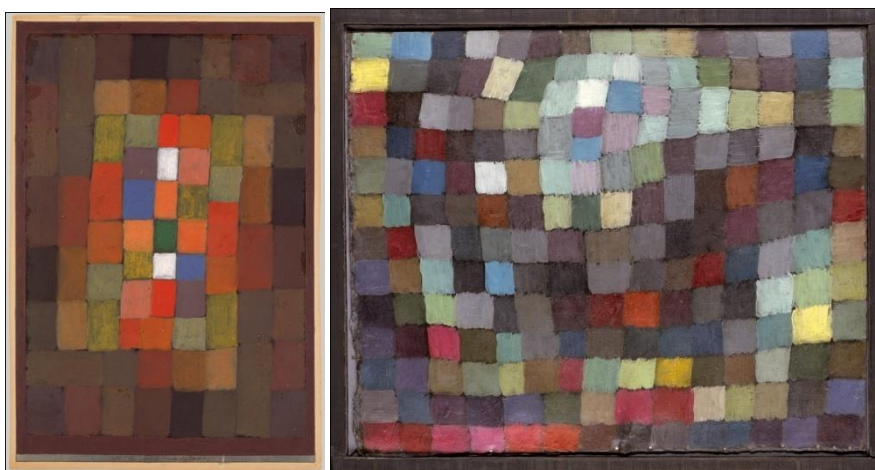
- Vermeer van Delf, *Alegorie malířství*, 1666-1673, olej na plátně, 130 x 100 cm
- Vermeer van Delf, *Hodina hudby*, 1662-65, olej na plátně, 74,6 x 64 cm
- Vermeer van Delf, *Geograf*, 1668-1669, olej na plátně, 53 x 46 cm

Henri Matisse (1869-1954) rád svými drapériemi dotvářel kompozice. Často se stávalo, že se i samotný ubrus dostal do popředí jeho zájmu. Tematizování dekoru ubrusu ho mnohdy naprosto pohltilo. Matisse ve svých malbách pracoval se zářivými barevnými kombinacemi, barva pro něj byla tím nejhlavnějším prostředkem k vyjádření svých uměleckých záměrů. Stále je zde však ubrus něčím, co je součástí zátiší či prostoru. Matisse nemaloval pouze samotné ubrusy.

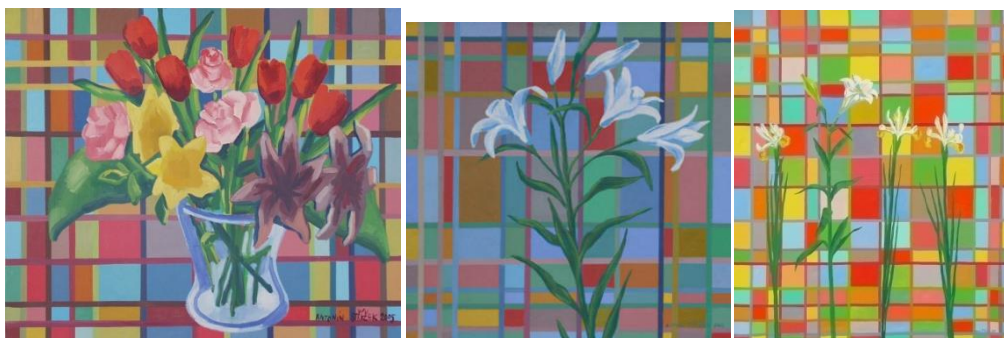
- Henri Matisse, Váza, láhev a ovoce, 1906, olej na plátně, 73 x 92 cm
- Henri Matisse, Zátisi s modrým ubrusem, 1909, olej na plátně, 88,5 x 116 cm
- Henri Matisse, Zátisi s jablky na růžovém ubruse, 1924, olej na plátně, 60,4 x 73 cm

V mé práci mě ovlivňuje tvorba mnoha umělců. Pro tento text je důležitá společná linie a tou jsou nevšední barevné kombinace, volba kompozice a námětu. Ve své malbě se zajímám o malířský rukopis, barvu, strukturu látky. Paul Klee (1879-1940) byl v tomto směru mistr. Jako malíř, který byl dle svých slov „posedlý barvou“ mi je velmi blízký. V kontextu mé tvorby mě zaujala především tato práce. Paul Klee nemaloval ubrusy, v jeho případě se jedná o krajiny. To však nebrání v tom, poučit se z mistrovsky použitých barevných kombinací a jakoby „zborcené kompozice“, která je načrtnuta od ruky. Malbám tedy nechybí měkkost a lehkost.

- Paul Klee, Stático-dynamická gradace, 1923, akvarel a inkoust na papíře, 43,5 x 29,2 cm
- Paul Klee, Obraz, 1925, olej na kartónu, 42,2 x 29,5 cm

Antonín Střížek (1959) je malíř, který se dlouhodobě ve své tvorbě věnuje všednodennosti. V kontextu mé tvorby mě oslovily především jeho obrazy květin. V jejich pozadí dominuje zřejmě jakoby svisle zavěšený kostkovaný ubrus. Tento prvek je tak výrazný, že se v něm mnohé květiny téměř ztrácejí. Tento princip můžeme vysledovat již u malíře Jean-Édouard Vuillard (1868-1940), či v obrazech Henriho Matisse (1869-1954). Imponuje mi zvolená barevnost drapérie a celkové kompoziční řešení obrazů z toho Střížkova malířského cyklu.

- Antonín Střížek, Květiny II., 2005, olej na plátně, 85 x 100 cm
- Antonín Střížek, Lilie, 2006, olej na plátně, 90 x 90 cm
- Antonín Střížek, Lilie a iris, 2008, olej na plátně, 220 x 180 cm

Martin Mainer (1959) mne zaujal především svým obrazem *Vzpomínka na Bruggy (1991)*. Na rozdíl od Matisse nevyužil tak zářivých barevných odstínů. Pigmenty jsou zde spíše tlumené, důraz je však kladen na touhu vystihnout ryze malířským způsobem strukturu koberce. Koberec je zde pokrčený, máme z něj pocit, jakoby levitoval v prostoru, nepřípevněný, svobodný. Vidíme pouze jeho výřez, tím je navozen pocit, že koberec existuje dál i za hranicemi obrazu. Bazálním prvkem jsou asamblované bílé polystyrény, které vytvářejí napětí mezi rozdílnými materiály a zároveň zdůrazňuje hloubku obrazu. V knize Mainer z roku 2007, která mapuje celou dosavadní tvorbu tohoto autora, se dočteme toto: „*Mohutná vlna na obraze Vzpomínka na Bruggy je diagonálně zasazena do obrazu. Na ní jsou postaveny bílé, rychle do hloubky ubíhající „cihly“, které zdůrazňují pohyb i perspektivu mohutné vlny.*“³ Tato citace potvrzuje mou domněnku, zároveň dodává, že pro obraz je důležité pojetí koberce jako vlny.⁴ Pro mou práci je toto dílo přínosem hlavně svým dynamickým malířským rukopisem.

³ MAINER, Martin a Dušan BROZMAN. *Mainer*. Praha: Galerie Klatovy/Klenová, 2007. ISBN 978-80-239-9304-2., s.72

⁴ Malíř se při práci na tomto obraze nacházel v blízkosti oceánu. pozn. autorky

-Martin Mainer, Vzpomínka na Bruggy, 1991, akryl, juta, polystyren, molitan, 200,5 x 280,5 cm

Cyklus Petra Kvíčaly (1960) *Sváteční ubrusy pro všední den* z roku 1992-1994 mi také byl velkou inspirací. Podle slov Aleny Potůčkové zde Petr Kvíčala sahá pro inspiraci do světa anonymní lidové kultury.⁵ Sám autor se k tomuto cyklu ve své knize vyjádřil takto: „*„Ubrus“ je malován pouze červenou barvou, kterou jsem negativně vymezoval bílé linie. (...) Až později jsem si uvědomil, jak silnou vazbu mají tyto obrazy k lidovým ornamentům, a začal jsem se o problematiku ornamentů více zajímat.*“⁶

- Petr Kvíčala, Sváteční ubrusy pro všední den, 1992, akryl na plátně, 200 x 200 cm

- Petr Kvíčala, Sváteční ubrusy pro všední den, 1993, akryl na plátně, 200 x 139 cm

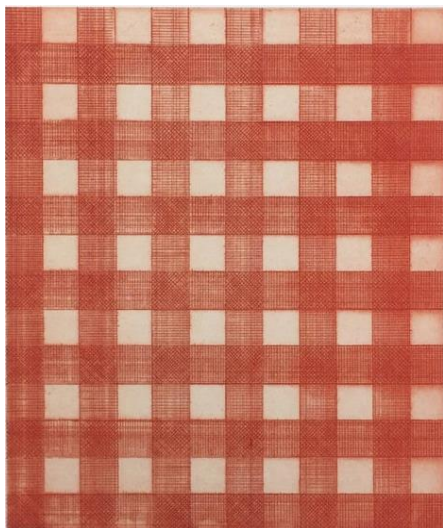
V souvislosti s tímto tématem mě zaujalo použití hraček Libuše Niklové (1934-1981) jako motiv dekoru ubrusu. Tento princip, kdy se vezme již existující artefakt, jehož význam se přenesení do jiného kontextu, je pro mnohé umělce vzrušujícím postupem, který rádi využívají. Já tento způsob práce zatím nevyužívám.

⁵ Petr Kvíčala a Tono Pasienska. *Petr Kvíčala: Karolinum - České muzeum výtvarných umění, únor - březen 1995, Galerie Klatovy - Klenová duben - květen 1995, Dům umění v Opavě červen - červenec 1995, Galerie Aspekt listopad - prosinec 1995.* 1995.

⁶ BABÁK, Petr a Tomáš POSPISZYL. *Petr Kvíčala: červenec 1984 až 28.2.2006.* Praha: Arbor vitae, 2006. ISBN 80-86300-74-9., s.47

Michelle Grabner (1962) je americká umělkyně, která mě zaujala především svou prací s textiliemi.⁷ K tomuto tématu přistupuje z mnoha různých ohledů a své myšlenky zpracovává ve formě instalací, maleb, kreseb, někdy se pohybuje i na pomezí objektu či sochy. Její uvažování je protknuто touhou si každou věc co nejvíce ohmatat a seznámit se s ní. Malby a kresby této umělkyně jsou mi blízké kompozicí, barvou i námětem. Podobným způsobem, jako česká umělkyně Vendula Chalánková (1981), uvažuje o rytmu barevných pruhů. U jejích obrazů vzniká tak dojem nějaké pomyslné nádoby, či uzavřeného světa. Podobnou kompoziční hru vnímám i na obraze *Červené kachličky*. Zde se však spíše jedná o tematizování rohu či okraje. Šrafura zde kopíruje strukturu, což dokládá zájem umělkyně nejen o barvu a kompozici, ale i o strukturu. Na rozdíl od Chalánkové, která dekor na svých obrazech zvětšuje, zde je dodržováno měřítko 1:1.

-Michelle Grabner, *Červené kachličky*, 2015, lept, 52,1 x 45,7 cm

⁷ Michelle Grabner, „Michelle Grabner images“, michellegrabner.com, <http://www.michellegrabner.com/>, cit. 9.4.2017

Česká autorka Martina Riedlbauchová (1963) v jednom svém cyklu obrazů také využila podobně jako Martin Mainer téma koberce.⁸ V jejím podání snad jako bychom ale skutečně cítili každé vlákno, které koberec obsahuje. Riedlbauchová využila malbu spíše kresebným způsobem a soustředí se zde na výsledný efekt, který jí toto zacházení přináší. Při pohledu na její obrazy jsme tedy doslova součástí koberce samého. U této malířky je pro mě zajímavý její malířský rukopis.

- Martina Riedlbauchová, Koberec, 1996, malba na dřevě, 230 x 240 cm
- Martina Riedlbauchová, Od červené k modré, 1996, malba na dřevě, 230 x 240 cm

Vít Soukup (1971-2007) byl malířem, jehož respektuji. Jeho tvorba je mi velkou inspirací. V kontextu mé vlastní práce se mi zdá nejbližší cyklus Dorka I. a Dorka II.⁹, kde zpracovával tematiku populárního časopisu z osmdesátých let. Autor v rozhovoru s Monikou Karáskovou, jenž byl publikovaný v časopise prostor Zlín z roku 2003, vysvětluje uchýlení k tomuto tématu takto: „V podstatě všechny mé obrazy jsou reflexí dětství. Nostalgie hraje v mé tvorbě významnou roli. Je to stín, který stěží kdy překročím.“¹⁰ Dekory látek byly v tomto časopise intenzivně řešeny. Na základě tohoto impulzu vznikla celá řada pláten, jež se zabývala pouze dekorem. Zajímavé jsou také doprovodné kresebné skici k těmto malbám, jež jsou publikované v *Katalogu*.¹¹ Kresby se nazývají *Vyberte si vzorku* a jsou u nich popisky, aby bylo jasné, jaké barevné kombinace lze použít. Malby Víta Soukupa zkoumám ze všech možných úhlů. Zajímá mě námět, kompozice, malířský rukopis. Velkorysé tahy štětcem, suverenita a neobyčejná zručnost. To vše je tím k čemu se během vytváření své vlastní práce vztahuji.

⁸ Mikulov výtvarné symposium, „Martina Riedlbauchová“, .artmikulov.cz, <http://www.artmikulov.cz/rocnik-1996-/mikulovske-vytvarne-sympozium-1996-/martina-riedlbauchova.html>, cit. 9.4.2017

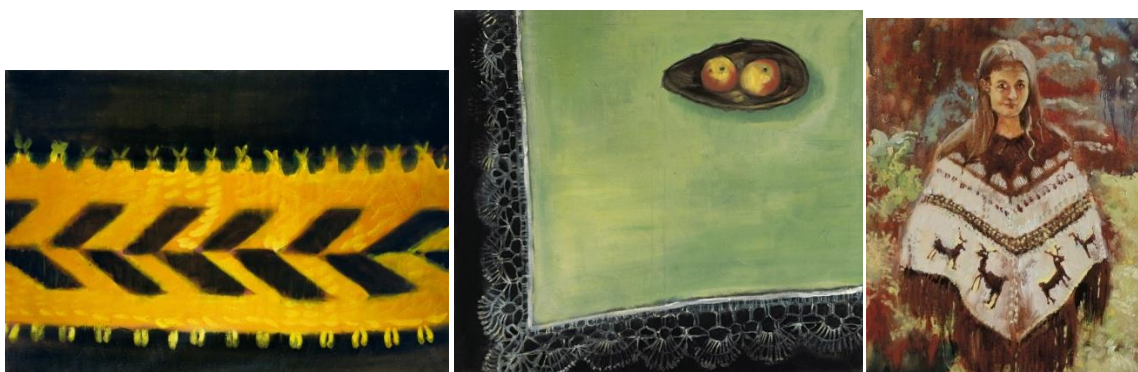
⁹ Galerie AD Astra, „Vít Soukup-Dorka“, ad-astra.cz, <http://www.ad-astra.cz/vystavy/71>, cit. 10.4.2017

¹⁰ Prostor Zlín: výtvarné umění - architektura - historie - poesie: Rozhovor s Vítem Soukupem připravila Monika Karásková. Zlín: Státní galerie ve Zlíně - Dům umění, 2003, 10(3). ISSN 12121398., s. 8-9

¹¹ PTÁČEK, Jiří a Radek WOHLMUTH. *Katalog: Vít Soukup*. Slavkov u Brna: Galerie Brno, 2004., s. 4-5

V malbách Víta Soukupa hrálo zásadní roli měřítko. Zejména v roce 2004 vytvářel obrazy velkých formátů. To mohl mimo jiné i díky tomu, že mu Čestmír Suška poskytl na takovéto realizace prostor. Obrazy drobných předmětů převádí na rozměrná plátna. Můžeme se tedy například setkat s ubrouskem, který je namalovaný na velkorysém formátu 400 x 400 cm. Opakují se zde tři barevné pruhy, na kterých jsou umístěny barevné růže. Přírodní motiv je zde trochu nečekaný. Máme z růží pocit, že v obraze levitují. Přesto je však vidět, že je malba velice pečlivě naplánovaná a její kánon je přesný.

Téma drapérie bylo pro Víta Soukupa příležitostí, jak si vychutnat nejen dekor, který obvykle nesla, ale také dosyta si užít svou heroickou malbu. U tohoto bytostného malíře snad neexistoval námět, který by pro něj bylo nemožné ztvárnit. Jeho malířská přesnost je vidět v každém tahu štětce. Z tohoto důvodu je mi Vít Soukup velkou inspirací.

- Vít Soukup, Samostatná výstava, Katalog, Galerie Brno, Brno, Ubrousek (1,5 obrazu), březen 2004, olej na plátně, 200 x 400 cm
- Vít Soukup, Dorka 2, 2004, olej na plátně, 110 x 162 cm
- Vít Soukup, Dorka, 2003, olej na plátně, 115 x 130 cm
- Vít Soukup, Dorka, 2003, olej na plátně, 45 x 35 cm

Lisa Young (1974) je současná umělkyně pocházející z Rhode Islandu. V současné době působí jako odborná asistentka na Vysoké škole umění a designu na Lesley University v Cambridge, Massachusetts. Tématem jejích obrazů jsou předměty denní potřeby, jež skládá do kompozic zátiší. Lisa Young přikládá zvláštní důraz drapérii, která svou dramatickostí podtrhává celkový dojem výsledných obrazů. Drapérie, často ve formě ubrusu je od jejích obrazů neoddělitelná. V obrazech mě zaujal rozdílný přístup k malbě, který znám z předešlých uměleckých děl. Jedná se o poetickou malbu, u níž jsou důležité objemy předmětů, ale i světelné kontrasty. Tato zátiší svým tématem, ale i světlem připomínají obrazy holandských mistrů.¹²

- Lisa Young, Ostří nože, 2006, olej na plátně, 104 x 120 cm

- Lisa Young, Autoportrét – zátiší malíře, 2006, olej na plátně, 70 x 110 cm

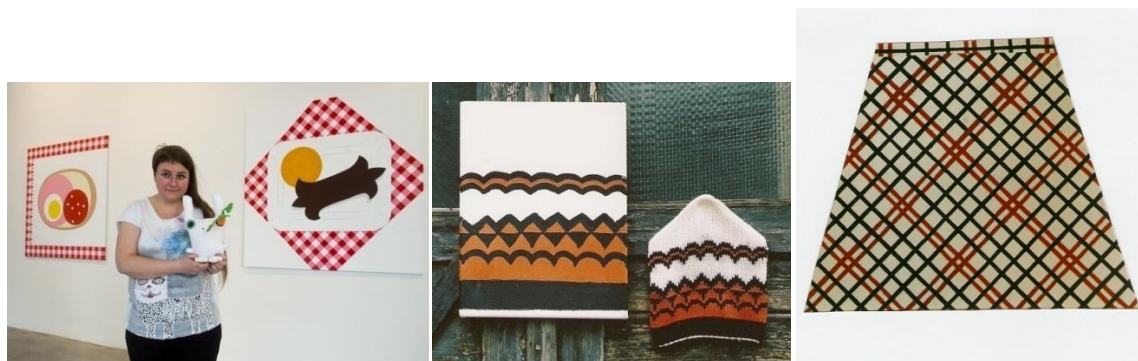
Vendula Chalánková (1981) úspěšně působí na současné české umělecké scéně. V její tvorbě, která je velmi rozmanitá, jsem našla malby zátiší, jež mě zaujaly. V obrazech minimalizuje formu zobrazovaných předmětů až do jakéhosi znaku, ale ne zas tolik, abychom nebyli schopni poznat, o co se jedná. Ve svých obrazech také využívá dekor kostkovaného ubrusu, který je rovnocenný s ostatními zobrazovanými předměty. Obrazy Venduly Chalánkové jsou poetické, ale nechybí jím jistá míra ironie, sebeironie a vtipu, který je pro její tvorbu typický.

Pro mou práci je inspirující výběr barevných pigmentů a využití bílé barvy. Opět zde cítím rafinované kompoziční využití barevných pruhů. Všechny obrazy jsou jakoby „zarámované“, to znamená, že nikdy směrem ven nekončí světlý pruh. Obraz tak působí dojmem, že je uzavřen sám do sebe a nemá mimo své hranice žádné pokračování. V portfolio Venduly Chalánkové mě také zaujal její cyklus maleb s názvem *Obrazy oblečení* (2003-2004).¹³ Umělkyně podobně jako Vít Soukup využívá

¹² BMGart, „Lisa Young“, bmgart.com, http://www.bmgart.com.au/individual_artists/young_lisa/pages/main.htm, cit. 10.4.2017

¹³ Vendula Chalánková, „Obrazy oblečení“, vendulachalankova.cz, <http://vendulachalankova.cz/item/obrazy-obleceni-2003-2004/>, cit. 10.4.2017

dekoru na textiliích, které má doma a jež běžně používá. Tématem obrazu je pouhý dekor, ten nám připomíná reálně existující kus oblečení.

-Vendula Chalánková, Samostatná výstava, Dvorak Sec Contemporary, Praha

- Vendula Chalánková, Tatova Čepica, 2003, olej na plátně, 41 x 29 cm

- Vendula Chalánková, Oblíbená sukně, 2004, olej na plátně, 63 x 42 x 65 cm

Alena Petruželová (1985) je malířka působící v Brně. Zaujaly mě u ní dva cykly obrazů *Otoman carpet I. a Otoman carpet II.*¹⁴ Tyto obrazy jsou namalovány velkoryse, je zde kladen důraz na uvolněnost a malířský rukopis. V těchto dvou sériích se věnuje pouze tématu koberce. Ten ji naprosto pohlcuje a Petruželová se snaží nalézt stále nová a nová východiska proto, jak námět uchopit. Svou kompozicí, tématem a malířským pojetí připomíná Mainerův obraz *Vzpomínka na Bruggy (1991)*. Na obrazech je vidět, že ji zaujalo kompoziční řešení tohoto obrazu i využití „vlnovky“. Podobným způsobem zpracovává i dekor samotného obrazu. Barvy zde nejsou tak zářivé, zřejmě proto, že namísto oleje využila temperové barvy. Velkým tématem v těchto obrazech je dekor a okraje. Měřítka se v jejích obrazech mění, někdy malby působí dojmem, že koberce maluje 1:1, jindy je zas zmenšuje a přizpůsobuje poněkud komornějšímu formátu.

¹⁴ Alena Petruželová, „Otoman Carpet I.,II.“, alenapetruzelova.com, http://www.alenapetruzelova.com/2007_koberce.html, cit. 10.4.2017

- Alena Petruželová, Na Zbrojovce 2, 2006, tempera na plátně, 130 x 105 cm
- Alena Petruželová, Koberec 1, 2007, olej na plátně, 115 x 140 cm
- Alena Petruželová, Koberec 2, 2007, olej na plátně, 115 x 140 cm

Závěr

Díky práci jsem se seznámila s některými novými malířskými postupy v malbě. Také jsem si vyzkoušela narušit řád, který jsem doposud dodržovala, a tím se má malba rozšířila a posunula. Během práce mě mé studium a inspirační zdroje obohacovaly a vyjevovaly mi další možnosti. Téma mě dovedlo ke komplexnějšímu uvažování.

Téma diplomové práce nepovažuji za vyčerpané a ráda bych jej dále rozvíjela. V plánu mám doplnit cyklus o další malby, které by se svými rozměry více blížily k monumentálnímu pojetí. Zajímá mě práce s měřítkem, prostorem a jeho působení na diváka.

Použité zdroje:

Publikace:

BABÁK, Petr a Tomáš POSPISZYL. *Petr Kvíčala: červenec 1984 až 28.2.2006*. Praha: Arbor vitae, 2006. ISBN 80-86300-74-9.

GLADWEL, Malcolm. *Mžik: Jak myslet bez přemýšlení*. Praha: Dokořán, 2007. ISBN 9788073630973.

HOLLANDER, Anne. *Fabric of vision: dress and drapery in painting*. London: National Gallery, 2002. ISBN 1-85709-907-9.

MAINER, Martin a Dušan BROZMAN. *Mainer*. Praha: Galerie Klatovy/Klenová, 2007. ISBN 978-80-239-9304-2.

Periodika:

Prostor Zlín: výtvarné umění - architektura - historie - poesie: Rozhovor s Vítem Soukupem připravila Monika Karásková. Zlín: Státní galerie ve Zlíně - Dům umění, 2003, **10**(3). ISSN 12121398.

Katalogy:

Petr Kvíčala a Tono Pasienka. *Petr Kvíčala: Karolinum - České muzeum výtvarných umění, únor - březen 1995, Galerie Klatovy - Klenová duben - květen 1995, Dům umění v Opavě červen - červenec 1995, Galerie Aspekt listopad - prosinec 1995*. 1995.

PTÁČEK, Jiří a Radek WOHLMUTH. *Katalog: Vít Soukup*. Slavkov u Brna: Galerie Brno, 2004.

Elektronické zdroje:

Alena Petruželová, „Otoman Carpet I.,II.“, alenapetruzelova.com,
http://www.alenapetruzelova.com/2007_koberce.html, cit. 10.4.2017

BMGart, „Lisa Young“, bmgart.com,
http://www.bmgart.com.au/individual_artists/young_lisa/pages/main.htm, cit. 10.4.2017

Galerie AD Astra, „Vít Soukup-Dorka“, ad-astra.cz, <http://www.ad-astra.cz/vystavy/71>, cit. 10.4.2017

Michelle Grabner, „Michelle Grabner images“, michellegrabner.com,
<http://www.michellegrabner.com/>, cit. 9.4.2017

Mikulov výtvarné symposium, „Martina Riedlbauchová“, .artmikulov.cz,
<http://www.artmikulov.cz/rocnik-1996-/mikulovske-vytvarne-sypoziium-1996-/martina-riedlbauchova.html>, cit. 9.4.2017

Pavel Kappel, „Zdeněk Sýkora 90“, zdeneksykora.cz,
http://www.zdeneksykora.cz/?s=vystavy&id_vystava=8, cit. 9.4.2017

Vendula Chalánková, „Obrazy oblečení“, vendulachalankova.cz,
<http://vendulachalankova.cz/item/obrazy-obleceni-2003-2004/>, cit. 10.4.2017

Abstrakt

Předmětem diplomové práce je cyklus obrazů. Vycházím ze studia malířského pojetí drapérie v malbě. Drapérie doprovází historii výtvarného umění téměř od samého počátku. Zajímám se o různé přístupy, ať už drapérie podporuje malbu v její narativnosti či heroičnosti, nebo se stává hlavním námětem obrazu. Mým záměrem je namalovat sérii obrazů, která bude na historické pojetí navazovat a zároveň je doplňovat.

Abstract

The subject of the thesis is a series of paintings. It is based on painting concept of drapery. The history of art is accompanied by drapery almost from the beginning. I'm interested in the variety of approaches, once the drapery supports the meaning of the painting, once it is the main object of the paintwork. My intention is to paint a series of paintings, which will follow and complement the historic approach.